
BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 10.00

HANDE ARIKÖK (TEB Genel Sekreter Yardımcısı) — Sayın Bakanımız, sayın milletvekillerimiz ve sayın konuklarımız; Türk Eczacıları Birliği 24. Olağan Büyük Kongresine hoşgeldiniz. (Alkışlar)

Efendim, şimdi gündemin 1. maddesine geçiyorum, yoklama.

1. Bölge İstanbul Eczacı Odası... Burada.
2. Bölge Ankara Eczacı Odası... Burada.
3. Bölge İzmir Eczacı Odası... Burada.
4. Bölge Adana Eczacı Odası... Burada.
5. Bölge Konya Eczacı Odası... Burada.
6. Bölge Samsun Eczacı Odası... Burada.
7. Bölge Bursa Eczacı Odası... Burada.
8. Bölge Gaziantep Eczacı Odası... Burada.
9. Bölge Eskişehir Eczacı Odası... Burada.
10. Bölge Antalya Eczacı Odası... Burada.
11. Bölge Diyarbakır Eczacı Odası... Burada.
12. Bölge Kayseri Eczacı Odası... Burada.
13. Bölge Erzurum Eczacı Odası... Burada.
14. Bölge Kahramanmaraş Eczacı Odası... Burada.
15. Bölge Isparta Eczacı Odası... Burada.
16. Bölge Denizli Eczacı Odası... Burada.
17. Bölge Zonguldak Eczacı Odası... Burada.
18. Bölge Trabzon Eczacı Odası... Burada.
19. Bölge Tekirdağ Eczacı Odası... Burada.
20. Bölge Sakarya Eczacı Odası... Burada.
21. Bölge Aydın Eczacı Odası... Burada.
22. Bölge Malatya Eczacı Odası... Burada.
23. Bölge Elazığ Eczacı Odası... Burada.
24. Bölge Ordu Eczacı Odası... Burada.
25. Bölge İçel Eczacı Odası... Burada.
26. Bölge Kastamonu Eczacı Odası... Burada.
27. Bölge Şanlıurfa Eczacı Odası... Yok.
28. Bölge Hatay Eczacı Odası... Burada.
29. Bölge Manisa Eczacı Odası... Burada.
30. Bölge Balıkesir Eczacı Odası... Burada.
31. Bölge Kocaeli Eczacı Odası... Burada.

Çoğunluğun burada olduğu anlaşılmiştir efendim.

Şimdi gündemin 2. maddesine geçiyorum.

Türkiye Cumhuriyetinin Kurucusu, Önderimiz Atatürk ve ebediyete göçen meslektaşlarımız anısına hepinizi bir dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum. (Saygı duruşu yapıldı).

Teşekkür ederim efendim.

Şimdi açılış konuşmasını yapmak üzere Türk Eczacıları Birliği Genel Başkanı Sayın Prof.Dr. Mekin Tanker'i kürsiye davet ediyorum. (Alkışlar)

PROF.DR. MEKİN TANKER (TEB Genel Başkanı) — Sayın Bakanım, 24. Büyük Kongremize teşrif etmeniz beni ve meslektaşlarımı mutlu kılmıştır. Bir yılı aşkın bir süredir toplantılarımızdan hiçbirinde bakanımızı aramızda görememenin burukluğunu

taşıyorduk. Bu burukluğu kaldırdınız, müteşekkirimiz. (Alkışlar)

Sayın Bakanım, sayın eczacı milletvekilleri, sayın milletvekilleri, siyasi partilerin sayın temsilcileri, Kuzey Kıbrıs Türk Eczacıları Birliği'nin Sayın Başkanı, Türk Tabipler Birliği'nin Sayın Başkanı, Sayın dekanlar, sayın delegeler, sayın basın mensupları ve sevgili meslektaşlarım; 24. Büyük Kongremize hoşgeldiniz.

Hava şartları nedeniyle henüz yetişemeyen üyelerimiz dışında büyük bir çoğunlukla delegelerimiz kongremize katılmış bulunuyorlar, kendilerine teşekkür ederim. Öğleden sonraki toplantıdan itibaren tam mevcutla görevimize devam edeceğimiz inancı içindeyim. Çünkü, herhangi bir Odamızdan gelemeyeceklerine dair herhangi bir belge almış değiliz.

Çalışma raporumuz, gündemin sonraki maddelerinde Genel Sekreterimiz tarafından okunacaktır. Ben bu konuşmamda önceki dönem faaliyetimizin bir kısa bilançosunu verecek ve bazı eczacılık sorunlarına değineceğim, ama hepinizden sesimin bu durumu için özür diliyorum. Halbuki arkadaşlarım benim sesimin bu kadar kötü olmadığını zannediyorum bilirler.

Bu dönem yurt dışı temaslarla Türk Eczacıları önemli iki başarı elde etti. Uluslararası Eczacılık Federasyonu kısa adıyla FİP'in 1986 yıllık kongresinde 1984'lerden beri uzun hazırlıklarımızın ve çalışmalarımızın semeresi olarak Kuzey Kıbrıs Türk Eczacıları Birliği FİP üyeliğine kabul edildi. Bunun sonuçlarından olmak üzere Kuzey Kıbrıs Türk Eczacıları Birliği hemen tamamı Üçüncü Dünya ülkelerinin teşkil ettiği İngiliz İmparatorluğu topluluğu içinde bulunan ülkelerin kurduğu birliğe de davet ve kabul edildi, kongrelerine katıldı, bir komşumuzun sürdürdüğü itirazlara, hatta tehditlere rağmen Kuzey Kıbrıs Türk Eczacıları Birliği bu toplantılarda geniş alaka topladı, büyük süks yaptı. Yer yer bazı komitelerde, hatta bütün Kıbrıs'ı temsil etti.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti bu yıl Eczacılar Birliğinin FİP üyeliğini anlatan ve tanıtan bir pul çıkardı. Bu pul yılbaşı tebrikleri nedeniyle dünya eczacılarına ulaştı, büyük ilgi topladı.

1987'de Amsterdam'daki yıllık kongrede ise 1990 Uluslararası Eczacılık Kongresinin İstanbul'da yapılması başka adaylara rağmen kabul edildi. Dünyanın çeşitli ülkelerinden 3 bin kadar eczacının delege olarak katılacağı tahmin edilen bu kongrede, 9 seksiyon halinde eczane eczacılığı, hastane eczacılığı, askeri eczacılık, tıbbi bitkiler, endüstri eczacılığı, yayım ve dokümantasyon, akademik eczacılık, klinik, biyoloji, analiz ve medikal kontrol gibi eczacılık konuları tartışılacaktır.

FİP'in kuruluşundan bu yana ilk kez Türkiye'de gerçekleşecek olan bu kongre, Türk Eczacılığını, Türk ilaç sanayiini tanıtmaya ve Türkiye'de yapılan eczacılıkla ilgili araştırmaları sergileme fırsatını yaratan, eczacılık alanındaki gelişmeleri topluca bütün seksiyonlarıyla ayağımıza getirecek olan önemli bir toplantıdır.

FİP kongreleri her yıl Eylül ayının ilk haftasında değişik ülkelerde yapılıyor, 1990 İstanbul, 50. FİP kongresi olacaktır. Türk eczacılarının, araştırmacıların ve ilaç sanayiinin bu fırsatı iyi değerlendirmesi gerekmektedir. Çalışmalara şimdiden başlamıştır. İlaç sanayimizin bu konuda çok ağır davrandığını hayretle gözlemekle beraber, kongrenin istenen yararlılıkları sağlayacak tarzda sonuçlanacağına inanıyoruz.

Geçen dönem kurulmuş bulunan Yardımlaşma Sandığımız hemen hemen bütün üyelerimizi içinde barındıran büyük bir kuruluş haline gelmiştir. Bugüne kadar toplam 775 milyon Türk Lirası kredi dağıtılmış ve bu kredilerden 1375 meslektaşımız yararlanmıştır. Meslektaşlarımızın bu konuda gösterdikleri dayanışmaya ve görev anlayışına tekrar teşekkür ediyorum.

Geçtiğimiz dönem içerisinde Türk Eczacıları Vakfı kuruldu. Gelişmesini tamamladığı zaman bu vakıf başta eczacı çocukları olmak üzere eczacılık öğrencilerine yurt dışı ve yurt içi eğitim bursları verecek, Türk eczacılarının eczacılık alanındaki incelemelerine, araştırmalarına kaynak sağlayacak, ödüller ve burslarla bu araştırmaları teşvik edecektir. Bütün meslektaşlarımızın bu konuda da kendilerine düşen görevi severek yerine getireceklerine inanıyorum. Türk Eczacıları Vakfına daha şimdiden ilk bağışlar vakfın varlığını arttırmaya başlamıştır. Bu öncü meslektaşlarımıza burada da alenen teşekkürü bir borç bilirim.

Geçtiğimiz dönem içerisinde kamu kurumlarıyla, BAĞ—KUR ile çeşitli sözleşmeler imzalanarak, bu kurumlarla eczacılar arasında çıkan birçok ihtilaf önlenmiş ve hizmetlerin daha yaygın, daha muntazam bir şekilde yerine getirilmesi, işlemlerde çabukluk ilkesi içerisinde sağlanabilmiştir. Yurdumuzdaki eczacılık hizmetlerinin gelişmiş ülkelere benzer tarzda geliştirilmesi en önemli hedeflerimizdendir.

Serbest eczanelerde ve hastane eczanelerinde ilaç üretiminin yaygınlaştırılması, yeni ve yoğun ilaç bilgisinin eczacıya en emin yoldan ulaştırılması, bu programın en önemli bölümlerini teşkil etmektedir.

İlaç üretimini yaygınlaştırmak için gerekli formüllerin tanzimi, istenen cinsten ve kalitede araç-gereç sağlanması, kimyasal maddelerin temin edilmesi olanağını yaratacak bir kuruluşun oluşturulması aşamaları geçtiğimiz dönemde tamamlanmıştır.

En büyük üzüntümüz, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının bu gelişimi şimdiye kadar içine sindiremeyip teşvik etmek, yardımcı olmak şöyle dursun, mevcut yasalara rağmen engeller koyarak programı geciktirmesidir. Hele bakanlık içinde meslektaşlarımız olan elemanların konuya uzak kalmaları hayretimizi büsbütün arttırmaktadır.

Yeni dönem içinde konunun daha iyi anlaşılacağı, Temel Sağlık Kanununun ilkelere tamamen uyan, ülkemizin yararına olan ve Türk eczacılığının geleceğini çok yakından ilgilendiren programın önündeki anlamsız bürokratik engellerin kalkacağını ümit ediyoruz.

Geçtiğimiz dönem içerisinde yaşanan önemli olaylardan biri muvazaalı eczaneler sorununun önce çözümler gibi olması, sonra tekrar çıkmaya girmesidir. Bilindiği gibi, yasalarımıza göre eczane sadece eczacılar tarafından açılabilir. Herhangi bir kişinin eczacı ile ortak eczane açması kanunlarımıza göre mümkün değildir. Gizli anlaşmalarla, sahte belgelerle bu tip eczanelerin açılmasına engel olma görevi bir taraftan 6197 sayılı Yasa ile Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına, bir taraftan da 6643 sayılı Kanunun 20. maddesiyle Türk Eczacıları Birliğine verilmiş görevlerdir.

6197 sayılı Yasanın yürürlüğe girdiği 1953 ve 6643'ün yürürlüğe girdiği 1956 yılından bu yana sahte anlaşmalı eczanelerle mücadelede çeşitli uygulamalar denenmiş ve eczanelerin durumunu yakından takip etme olanağına sahip bölge eczacı odalarının konunun incelenmesi ve yeni açılacak eczane için eczacı odasından bir uygunluk belgesi alması şartının aranması en etkili uygulama olduğu tespit edilmiştir. Önceki yıllarda da uzunca bir süre uygulanan ve olumlu sonuçları görünen bu yöntemle geçtiğimiz dönem içinde tekrar başlanmış ve sahte anlaşmalı eczane açmak isteyen bazı çevrelerin baskıları sonucunda Bakanlığın yeni bir kararı ile Eczacı Odaları ve Birliğimiz, eczane açılmasıyla ilgili olayların dışında bırakılmıştır.

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı yetkililerini eczane açma ruhsatını vermeye yetkili makamın Bakanlık olduğunu, uygunluk belgesi istenmesi mecburiyetiyle Bakanlığın hükümet etme yetkisinin Odalara ve Birliğimize devredilmiş olabileceği, buna imkan bulunmadığı yolundaki açıklamaları tatminkar değildir. Çünkü uygunluk belgesi

almak, diğer evrakı tamamlamak meyânında ve hakiki eczaneler için hiç de güç olmayan bir iştir. Ruhsat verme, her halukarda Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının elbet-
teki yetkisindedir. Nitekim, uygulamanın yapıldığı yaklaşık bir yıllık dönemde hiçbir
güçlüğü uğramadan 500 kadar eczanenin açılışı olmuş, ancak 37 eczane sahte anlaşma-
lı olarak tespit edilmiştir.

Yeni dönem içinde Birliğimizin ve odalarımızın kanunla kendilerine verilen görev-
leri yapmalarını önleyen bu engellerin kaldırılmasını mutlaka bekliyoruz.

Türk Eczacıları Birliği benzeri kuruluşlar gibi kamu kurumu niteliğinde meslek
kuruluşudur, Anayasadan kaynaklanır ve kanun gereği oluşmuştur.

Bütün devlet kuruluşlarının demokrasinin gereği olan meslek kuruluşlarını destekle-
meleri, gelişmelerini teşvik etmeleri en doğal beklentidir. Bu nedenle, kanunla verilen
görevlerimizi yerine getirmemizi engelleyen, yarattığımız kaynakları elimizden almaya
yönelik uygulamaları hayretle ve üzüntüyle karşılıyoruz.

Önümüzdeki dönem içerisinde değişmesi beklenen Yüksek öğretim sistemi içinde
eczacılık lisans öğretimiyle eczacıların diploma sonrası bilgi tazeleme ve yenileme semi-
nerleri üzerinde yeniden ve önemle durulması gerekmektedir.

Eczacılık lisans öğretiminde Avrupa Topluluğu ülkelerinin kabul ettiği asgari 3500
saatlik eğitime erişilmesi, 4 yıllık eczacılık fakültelerinin 5 yıla, 5 yıllık fakülteler ha-
line dönüştürülmesi, kredili sistem ve seçmeli ders usulü uygulanarak eczacının daha
öğrenimi sırasında çalışmayı düşündüğü alana yönelmesi ve bu alanda daha iyi yetiş-
mesinin sağlanması yoluna gidilmesi için yoğun çalışma gerekmektedir.

Türk Eczacıları Birliği tarafından yapılması gerekli hazırlıklar geçtiğimiz dönem
içinde tamamlanmıştır. Yine geçtiğimiz dönem içinde biri Ankara Üniversitesi, öbürü
Gazi Üniversitesi tarafından ilki Ankara'da, ikincisi Bursa'da bölge eczacı odasının
işbirliğiyle düzenlenen diploma sonrası eğitim seminerleri olumlu sonuçlar vermiştir.
Önümüzdeki dönem konunun daha geniş çerçeve içerisinde işlenmesi için gerekli ha-
zırlıklar şimdiden yapılmış bulunmaktadır.

Hastane eczacılığının yeniden düzenlenmesi gereğinin anlatılabilmesi için ilgili ma-
kamlarla temaslarımız aralıksız devam etmiştir. Bu yıl yürürlüğe girmiş bulunan ve önü-
müzdeki dönem uygulamaya konulacak olan Temel Sağlık Yasası içerisinde hastane ec-
zacılığı daha bir önem kazanmakta ve üzerine dikkatle eğilinmesi gereken mühim bir
konuyu oluşturmaktadır. Başlıca, hastane eczacısı olarak görev yapan kamu eczacıla-
rının çalıştıkları kurumlarda ilaç hakkındaki bilgilerinden ve becerilerinden yeteri
kadar yararlanılabilir elemanlar halinde yeniden organizasyonu ve bu meslektaşlarını-
nın haklarıyla olan bazı başka sağlık personelinin esirgenmeyen ek ödemelerle kendi
geçim seviyelerini yükseltecek imkanların yaratılması için başvurularımız aralıksız
devam etmektedir.

İki ufak iyileştirme dışında yeterli sonuç alınamamış olması, hastane eczacılığı kad-
rolarını boşaltmıştır. Geçtiğimiz aylar içinde Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı'nın
açmış olduğu sekizyüzlü aşkın kadroya ancak 88 eczacının başvurması bugünkü
yetersiz durumu açıkça göstermektedir. Önümüzdeki dönemin hastane eczacılığı için
dönüm noktası olmasını ve sağlıkta aksayan bu hizmetin istenen düzeye gelmesini
sabırsızlıkla bekliyoruz.

Türkiye 1987 yılında Avrupa Topluluğuna resmen başvurmuştur ve topluluğa
girmek için geri sayma başlamıştır. Bu konuda henüz bazı bilinmeyenler varsa da,
ancak uzun yıllar sonra sonuçlanma ihtimali bulunuyorsa da, Türkiye'deki bütün
kurumların ve kuruluşların Avrupa Topluluğu içerisindeki durumunu düşünmesi ve

şimdiden gerekli önlemlerin alınması zorunludur.

Türkiye'deki eczacılığı eğitimden başlayarak, her çeşit uygulama alanına kadar topluluk ülkelerindeki durumlarla karşılaştırılması için geçtiğimiz dönem içerisinde veriler toplanmış, hatta bu çalışmaların bir özeti 14 Mayıs 1987'de Ankara'lı eczacılara tarafımızdan sunulmuştur. Konu, sıra gelmemiş olmakla beraber birkaç gün önce toplanan Yüksek Sağlık Şurasının da gündeminde dir.

Bu yılki şuraya Birliğimiz asli üye olarak değil, genişletilmiş toplantı üyesi olarak davet edilmiştir. Asli üye olarak bulunan meslek mensupları sadece hekimler idi. Halbuki şura tıp değil, sağlık şurasıdır. Görevlerinin başında da genel sağlık politikasını oluşturmak gelir. Bu nedenle, en azından Türk Eczacıları Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Dişhekimleri Birliği gibi kamu kurumu niteliğindeki sağlıkla ilgili meslek kuruluşlarının kurum olarak Yüksek Sağlık Şurasında yer alması zorunlu bir husustur. Nitekim bu önerimiz şuraya başkanlık eden Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanımız tarafından da olumlu karşılanmış ve önümüzdeki dönem gereğinin yerine getirileceği ifade edilmiştir.

Şura gündeminde bulunan konulardan biri de Tababet Uzmanlık Tüzüğündeki değişiklik önerisiydi. Bu öneri özellikle biyokimya dalında lisans eğitimini tıp fakülteleri dışında tamamlamış olanların eczacı, kimyager, biyolog ve benzeri meslek mensuplarının uzmanlık sınavına giremeyecekleri esasını taşıyordu. Gerekçe olarak da bir lisans üstü eğitim sayılan uzmanlığa başvurmak için o anabilim dalında yeterli lisans eğitiminin alınmış bulunması gerektiği ileri sürülüyordu. Gerekçe, temelde doğru olsa da eczacılar açısından geçerli olmadığı tarafımızdan şuraya açıklandı. Çünkü bütün eczacılık fakültelerinde biyokimya teorik ve pratikleri zorunlu ders olarak okutulmakta, ayrıca eczacı fizyoloji, anatomi, patoloji gibi temel tıp dersleri ve klasik analiz, enstrümantal analiz, kromotografi ve benzeri konularla birlikte uzun bir analiz eğitimini görmektedir. Bu durum karşısında eczacı, lisans eğitimi bakımından biyokimya ihtisasına başlamak için en yakın meslek gruplarından birini oluşturmaktadır.

Sonuç olarak konu bu şuranın gündeminden çekilmiştir.

Sayın konuklar, sevgili meslektaşlarım; geçtiğimiz günlerde bir basın toplantısı yaparak bazı konularımızı kamuoyuna açıklamak zorunluğunu duymuştuk. Bu konuya da kısaca değinmek istiyorum.

Basına beyanımız, sağlığı çok yakından ilgilendirdiği, ciddi olduğu ve spekülasyona meydan vermemesine çok dikkat edildiği için birçok çevrelerce son derece olumlu karşılanmıştır. O sıralarda eczacılıkla ilgili birçok sorun arka arkaya ön plana çıkmış, Emekli Sandığı çok basit ihmal ve dikkatsizliklerin nedeniyle bile eczacılarla olan anlaşmalarını feshetmeye ve hiçbir gerek bulunmadığı halde eczacıları savcılığa sevketmeye başlamış ki, sonuçta ya ademi takibat ya da beraat kararları alınmıştır.

Kamu eczacılarının durumlarını iyileştirmek için Bakanlığımıza yaptığımız başvurular cevapsız kalmış, EGAŞ kuruluşumuz için istenen ruhsat sebepsiz beklemeye alınmış, basında eczacı resmi makamlar tarafından hırsızlıkla suçlanmış, muvazaalı olduğu tespit edilmiş bulunmasına rağmen bazı eczanelere ruhsat verilmiş ve nihayet muvazaalı eczanelerin açılmasını engellemek için uygulanan oda uygunluk belgesi istenmesinden vazgeçilmiş.

Beri taraftan ilaç fiyatları hakkında çeşitli tartışmalar basında yer alıyordu.

Sayın Bakanımıza bu konularda bir brifing önerdik, kabul ettiler. Konularımızı anlattık, bazı ilaçların fiyatlarında anormal yollarla artışlar sağlandığını örnekleriyle gösterdik. Konuların çözümüyle ilgili komisyon çalışmaları önerdiler. Komisyon

çalışmalarına da katılacağımızı fakat bazı konuların acil olması nedeniyle hemen sonuca bağlanması gerektiğini anlattık, kabul ettiler. Müsteşarlık düzeyinde görüşmelerimiz üç gün aralıksız sürdü, bir sonuç alamadık. Komisyonlarda da bir gelişme olmadı, basın devamlı izliyordu, bir toplantıyla durumu açıklamak zorunluğu doğdu.

Bu nedenlerle zaman zaman Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı ve Türk ilaç sanayii-ne karşı olduğumuz veya bu kuruluşların bize karşı olduğu söylenmiştir. Bu söylen-tiler bizim görüşlerimizin tamamen dışındadır.

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı sağlık alanında birinci derecede yetkili bir dev-let kuruluşu, ilaç sanayiinde Türkiye'de çeşitli aşamalardan geçerek bugünkü düzeyine kavuşmuş bir gerçektir. Bizim karşı olduğumuz, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı'n-da Türk Eczacıları Birliğinin kanuni görevlerini yerine getirmesine meydan vermeyeceğ, onu içerisine sindiremeyen zihniyet ile ilaç sanayiinde yanlış yapanların, örneğin dolambaçlı yollarla haksız kazanç sağlamaya çalışanların, bazı ecza depolarıyla birle-şerek komplo hazırlayarak eczacıların dayanışma ürünlerinden biri olan ecza koopera-tiflerini haksız yere zora sokmaya çalışanların ve bundan dönmek isteyenlerin zihniyeti-dir. Eczacılar, her ülkede olduğu gibi yurdumuzda da sayıları pek fazla olmayan, ama her alanda etkin bir meslek grubunu oluştururlar. Bu meslek grubu Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne 800 kişi için 1, toplam 19 milletvekili göndermiştir. 150 eczacıdan biri Türkiye'de ve en azından bölgesinde tanınmış sanatçılar arasındadır. Her eczacı görev yaptığı kentten veya semtin tanınmış kişisidir.

FİP'in kongre deklarasyonlarında yer aldığı gibi, eczacı ilaçlar hakkında entegre bilgiye sahip bir sağlık elemanıdır. Bütün kuruluşların ilaçlar ve farmasötik ürünler ile ilgili sorunlarının çözümünde mutlaka eczacılara ve eczacılık kuruluşlarına danışma-ları, hizmet götürülen halkın yararına olduğu kadar bizzat o kuruluşun da yararına sonuç getirir. Böyle hareket eden, örneğin Maliye Bakanlığı, BAĞ—KUR'un sayın yet-kilileri vardıkları bu sonucun gönül rahatlığı içindedirler.

Sayın konuklar, sevgili meslektaşlarımız; bugün birçok yenilerin içinde veya arifesin-deyiz. Yeni yıl, yeni Türkiye Büyük Millet Meclisi, yeni hükümet, yeni Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı, nihayet yeni Merkez Heyeti. Bu yeniler içerisinde yeni bir hızla ku-rumların birbirleriyle görüşerek, erişilen ortak noktalardan hareketle kısa sürede sonuç alınacak yere varılması için en büyük gayreti göstereceğine inanıyorum.

Son bir yıl içinde çok kez yanlış bir bakanlıkla meselelerimizi halletmeye çalıştığ-ımızı acı acı düşündüm. Yeni bakanımızdan eczacılara Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlı-ğının bünyesi içinde bulunmak onurunu ve zevkini yeniden yaşama imkanının yaratıl-masını önemle ve yeni bir heyecanla istirham ediyoruz.

Eczacıların davranışları ve kuruluşumuzun görev anlayışıyla buna hak kazandığını büyük bir samimiyetle Sayın Bakanımızın taktirlerine sunuyoruz.

Ben ve Merkez Heyetimin hepsi eczacılık meslek aşkı ve sevgisiyle dolu, fedakar ve çalışkan 10 üyesi bütün yenilerin Türk Milletine ve Türk eczacısına mutluluklar getir-mesini diliyoruz.

Hepinize saygılarımızı sunarız. ("Bravo" sesleri, alkışlar)

HANDE ARIKÖK (TEB Genel Sekreter Yardımcısı) — Efendim, şimdi de Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Sayın Bülent Akarcalı'yı kürsüye davet ediyorum. Buyurunuz efendim. (Alkışlar)

SAĞLIK VE SOSYAL YARDIM BAKANI BULENT AKARCALI — Sayın Başkanım, Sayın Tabipler Odası Başkanı, değerli arkadaşlarım; buraya pek hazırlıklı geldiğimi söyleyemem, ama iyi etmişim diyorum, çünkü Sayın Başkanın bu açık seçik ve sorunlara samimiyetle değinen konuşmasını dinledikten sonra, sizlerle ne kadar rahat diyalog kurabileceğimi gördüm. ("Bravo" sesleri, alkışlar)

Herşeyden önce siyasetçiyim, 11 bin tane seçkin üyesi olan böyle bir topluluğu ihmal edebilir miyim? (Alkışlar)

Değerli arkadaşlarım, bir iki not aldığım noktalara değineceğim, ancak önceden bütün samimiyetimle şunu ifade etmek isterim. En önemlisi diyalogtur, karşılıklı iyi niyete dayanan, anlayışa dayanan, güvene dayanan diyalogtur. Ben bütün hayatım boyunca bu diyalogu kurdum, kurmaya hazırım. Şunu söyleyeyim, diyalog kurulmasındaki bir eksiklikten dolayı bana suçlamada bulunursanız bir tek onu kabul etmem, diyaloga o kadar açığımıdır. Ama dediğim gibi, bunun asgari şartları ve müşterek olması gereken şartlar karşılıklı anlayış, iyi niyet ve güven esası olmalıdır.

Diğer bir inancım, Türkiye'deki tüm müesseselerin birlik, dernek gibi; bu müesseselerin kamuoyunda inandırıcı, ikna edici güncel deyişimiyle kredibl olmasının altında bu müesseselerin önce aslı fonksiyonlarını tam anlamıyla yerine getirmeleri yatar.

Açıkça ifade edeyim, siyasete atıldıktan sonra çok daha iyi müşahade ettim, Türkiye'de bu tip müesseseler kurulmuş asli fonksiyonlarını ihmal edip yalnız ve yalnız siyasi konularla ilgilenir hale düşmüşler ve onun için de önce siyasi iktidarlar nezdinde, daha sonra da başka gruplar nezdinde inandırıcılığını kaybetmiştir. Ben kesinlikle Birliği bu durumdadır diye ne uzak, ne yakından bir yakıştırma yapmıyorum. Genelde ve geçmişle ilgili bir misal belirtiyim dedim.

Bakin çok açık ifade edeyim, 1960'lardan sonra Türkiye'de çok hızlı kentleşme olmuştur. Yapılan inşaatların yüzde 99'unun altında mühendis ve mimarların imzası vardır ve bunların izninin çoğu o zamanki merkezîyetçi sistemden dolayı Ankara'daki birkaç bürokratin, birkaç mühendis ve mimarın izniyle olmuştur. O yozlaşmadan dolayı o odalar kendilerini sorumlu tutmamışlardır, yalnız siyasi iktidarları sorumlu tutmuşlardır. İşte yanlışlık oradadır değerli arkadaşlarım.

Geçen gün de televizyonda gördünüz, müteahhitin kendisi ifade ediyor, statik projeye imza atan, beton projesine imza atan kişi gelip bir kere olsun inşaatını görmediği taktirde, o inşaatlar böyle pizza kulesi gibi eğik oluyor diyorlar. Tek farkla, pizza kulesi on asırdır eğik, acaba bu kaç sene eğik kalabilecek?

Benim Birliğinize başında vermek istediğim mesaj budur. Sorunlara bilimsel gerçekçilikle yaklaşıp, karşılıklı anlayış ve iyi niyetle çözüm arayacaksa her zaman varım. Bunu yerleştirdikten, bunları yaptıktan sonra gerisinin kendiliğinden çözüleceğine inanıyorum.

Duyduğum ikinci bir müspet ve kıvanç verici olay, 1990 yılında Dünya Eczacılar Birliğinin Türkiye'de kongresini yapması konusunda almış oldukları karar.

Bu beni iki açıdan mutlu ediyor. Birincisi, bu kararların geçmişte ne kadar güç alınabildiğini bilmemden ya da hiç alınmadığını bildiğimden. İkincisi de, son yıllarda bu toplantıların Türkiye'de ne kadar sık yapılmaya başlamış olmasını görmemden. Onun için şunu belirtiyim, Başkanın da ifade ettiği gibi bugünden itibaren bu hususta çalışmak lazımdır. Ben, gerek bakanlığım olarak, gerekse bu gibi organizasyonları da desteklemek için kurulmuş olan tanıtma fonunun da desteğiyle buna bugünden itibaren yardımcı olmayı bir görev addederim. Bu, yalnız Türk eczacılarının kendilerini uluslararası düzeyde kabul ettirmeleri değil, aynı zamanda Türk olarak Türkiye'nin bu ağırlama-

yı en iyi şekilde yapmasının getirdiği bir vacibe, daha doğrusu bizim vatandaş olarak, devlet olarak kendimize düşen asgari bir vazifedir.

Kuzey Kıbrıs'ın kabulünün gerçekten büyük bir başarı olduğunu burada ben de ifade ediyorum. Bunu nasıl başardınız, perde arkasını anlatırsanız ben de değerli arkadaşım Mesut Yılmaz'a biraz tiyo veririm.

Efendim, Avrupa Konseyi'ndeki çalışmalarım sırasında Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti hususunda nasıl dirençlerin olduğunu, ne senaryoların düzenlendiğini ve bu konuda muhatap tarafın, —biz diyalog yanlısı olduğumuz için muhatap taraf diyoruz, muhalif taraf demiyoruz— nasıl duvarlar örmek istediğini Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti için bizzat yaşamış birisiyim ve Sayın Denktaş'tan başlayarak çok değerli hükümet üyelerindeki kişiler de yakın arkadaşlarım olduğu için, bu başarınızdan dolayı gerçekten Sayın Başkan sizi ve Birliği candan kutlarım.

Meseleleriniz hakkında, birincisi konuşmanızın bir metnini rica edeceğim. İkincisi, en kısa zamanda, ama kısa zamanın müsait olması gerekmektedir, şu anda da Meclis çalışmalarını oldukça yoğunur, ama kısa zaman herhalde 15 günü aşmaz, daha nokta konuşabiliriz.

Ancak şunu belirteyim, genel politikam hakkında muvazaalı eczane açılması hususu, bizim iktidarımızın politikası ademi merkezîyetçidir, her şeyi bürokrasinin elinde toplanması anlayışında değildir. Dolayısıyla bu konunun bu çerçevede içerisinde halledilebileceğine inanıyorum.

Eczacılık lisans eğitimi konusunda bütün desteğimi verebileceğimi sanıyorum. Hasbelkader bitirip üç sene çalışmış olduğum Brüksel Üniversitesinde yaptığım iki işten biride oradaki eczacılık fakültesiyle tıp fakültesinin yeni ders düzenlemelerinin programasyonunu yapmak olmuştu, dolayısıyla söylediklerinizde şu anda diyebileceğim, yanlış da söylüyorsam yerden göğe kadar haklısınız.

AET konusu gerçekten önemlidir, bunu burada belirtmiş olmanızdan dolayı hükümet adına size teşekkür ederim. Herhalde sizin gibi müesseselerin ve eczacılar gibi sektörlerin bu konuda uyumu en hızlı, en rahat sağlayabileceğini sanıyorum.

Şura konusunda müspet bir sonuca varacağım inancındayım.

Değitim gibi, konuşmanızdan esinlenerek size verebileceğim mesajlar şu anda bunlar. Daha bakanlığımı devralalı 1,5 gün olmuş bir bakan olarak buraya ben mesai arkadaşlarımdan rica edip tantanalı, uzun konuşmalar yapmak için gelmedim. Bu beni tatmin etmiş olsa sizi inandırıcı olmazdı.

Yalnız şunu belirteyim, bir iki derecelik bir iki hususta not aldım. Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun gerektirdiği şekilde ve buna paralel olarak yönetmelikler ile de hastane eczacılığının yeniden organize edilmesi, görev yapan eczacıların çağdaş imkanlar içerisinde çalışmasını sağlamak tabii ki aynıysa hekimler için de geçerlidir, öncelikli hususlarımızdan biridir.

Öte yandan, kamuda çalışan eczacıların mali sıkıntılarının giderilmesi için Maliye Bakanlığından destek sağlayacağımızı sanıyorum. Kaldığı vermiş olduğumuz rakamı 800 ihtiyaca 80 talep, yaklaşık olarak onda bir, vermiş olduğunuz bu iki rakam her türlü gerekenin üstünde oluyor.

Bu arada ilaç üretimi konusunda şunu belirteyim. Herhangi bir yorum yapmadan, kalite açısından Türkiye'de belirli düzeye geldiği ifade ediliyor. Dünya Sağlık Örgütü geçtiğimiz hafta bakanlığımızın iyi imalat kuralları, GMP, sertifikasyon, ilaç fabrikalarının teftişi gibi kaliteli ilaç üretiminde yapılan çalışmalar ile çok ilgilendiklerini

bildirmişler ve bu konuda daha etkin koperasyona geçebileceğimizi sanıyorum.

Diğer önemli husus, uluslararası düzeyde bir başarı. Dünya Sağlık Örgütü'nün İsveç'te bulunan ters ilaç etkilerini izleme ve değerlendirme merkezine Türkiye'nin üyeliği kabul edilmiştir. Bu arada burada şu anda 26 üye bulunmaktadır ve bu merkezin yeni üye kaydetme diye bir gayreti yoktur, yani belirli kıstaslara sahip olmuş ülkeleri kabul etmektedirler. Ülkemizi kapsayan sonuçlar olduğu için, bunları da müspet gelişmeler olarak kabul etmemiz gerektiği inancındayım.

Sözlerimi fazla uzatmak istemiyorum, ancak belirttiğim gibi, karşılıklı anlayışa, güvene, iyi niyete dayanan, diyalog için hazırım ve bilimsel gerçekçilik içerisinde de sorunlara çözüm bulunacağına kesinlikle inanıyorum.

Bugün aranızda bulunmaktan gerçekten büyük mutluluk duydum, gurur duydum. Aranızda fazla kalamayacağım Meclis çalışmalarından dolayı, dolayısıyla 5-10 dakika sonra çıkıp gidersem peşinen kusurumu bağışlayın.

Sizlere Allah'a ısmarladık, iyi günler demeyeceğim, hepinize sağlıklı günler diyeceğim. (Alkışlar)

HANDE ARIKÖK — Şimdi de efendim, Eczacı milletvekili Sayın Mustafa Balcılar'ı kürsüye davet ediyorum. (Alkışlar)

ECZACI ESKİŞEHİR MİLLETVEKİLİ MUSTAFA BALCILAR — Sayın Bakan, değerli milletvekili arkadaşlarımız, Sayın Birlik Başkanımız ve Türk Tabipleri Birliği Başkanı, değerli meslektaşlarım; Ankaralı olduğumuz için değişik bölgelerden gelen değerli meslektaşlarıma öncelikle hoş geldiniz derim. (Alkışlar)

1965'li yıllarda özellikle eczane eczacılığı Türkiye'de altın yıllarını devam ettiriyordu. Mütakiben arz-talep dengesi muvacehesinde eczacı sayısı arttıkça ve eczane eczacılığında sermaye erozyonu, sürşarj yapamama gibi olaylardan dolayı özellikle eczane eczacılığı çok kötü dönemlere geldi, hepiniz yaşadınız, ben o tarihlerde eczacılar odası başkanıydım. Arkadaşlarımin bir sürşarj olayından dolayı mahkemelere gidip hakimın karşısına suçlu olarak çıktığı günleri bilirim. Verilen ceza cüzi bir para cezası ama tabii hakimın karşısına suçlu olarak çıkmak, mübaşirin suçlu eczacı Mustafa Balcılar diye çağırması çok insanı rencide eden, mesleğimizi rencide eden bir olay.

Mütakiben bu 1983-1987 yılları arasında tabii bir parti propagandası mahiyetinde ifade etmek istemiyorum, ama mesleğimize getirilen en büyük yarar sürşarj olayının yasallaştırılmasıdır. Çünkü, bunu en acı biçimde yaşayan meslektaşlarımızdan bir tanesi bendim. Oda başkanı olmam dolayısıyla sürşarj yapamamaktan dolayı, sermaye erozyonuna uğramaktan dolayı raf çeşidimin düşmesinden dolayı 1980'de eczanemi kapatmak zorunda kaldım. Hocam gayet iyi bilirler, Eskişehir'de en iyi ciro yapan 5-6 eczane olmama rağmen.

İkincisi, bulunmayan enerji en pahalı enerjidir diye bir prensip vardır. Bulunmayan ilaç da en pahalı ilaçtır. Yine o yıllarda devletin döviz sıkıntılarından dolayı, yeterli ithalatın rahat yapılamamasından dolayı ilaç sanayii yeterli imalatı zamanında yapamamaktan dolayı ilaç bulamama sıkıntıları çekiyor, bulduğumuz ilacı da bütün paramızı pulumuzu, gerekirse faizle para almak suretiyle mala bağlamak durumunda kalıyor, gerseksiz stok yapmak durumunda kalıyorduk. Bu da eczacıyı ekonomik yönden fevkalade mağdur eden bir olaydı.

İthalatın serbest bırakılması, ruhsat konusunda bakanlığın yapmış olduğu değişik uygulamalardan dolayı piyasada her ilacı bulabilir hale geldik. Dolayısıyla, 1965'li yıl

larda altın devrini yaşayan eczane eczacılığı, mütakiben gümüş, bronz devirlerine giderken, yeniden altın devirlerini yaşamaya başlamıştır.

Bir sürü eczane açılmasına rağmen, her eczacı meslektaşımız geçimini temin edebilecek parayı kazanabiliyor.

Değerli meslektaşlarım, bir konuya daha dikkatinizi çekmek istiyorum. Yine eski yıllarda Türkiye'de sosyal güvenlik yeterince yaygınlaşmadığı dönemlerde tabii sosyal güvenlikle birlikte sosyal güvenlik kuruluşlarının şemsiyesi altındaki sağlık sigorta şemsiyesinin yeterli büyüklüğe ulaşmadığı dönemlerde bir eczanenin cirosunun yüzde 90'ı diğer satışlardan, vatandaşın cebinden çıkan satışlardan, yüzde 10 veya 15'i de vilayetlere veya eczanenin bulunduğu yere göre değişmek üzere sosyal güvenlik kuruluşlarından veyahut da resmi anlaşmalı yerlerden oluyordu.

Zaman içerisinde sigorta sistemi genişledikçe bu yapı her geçen gün tersine dönüşmeye başlamıştır ve önümüzdeki yıllarda eczacılığın durumu nasıl olacak diye kendi kendimize düşündüğümüz zaman, herhalde yüzde 95'i anlaşmalı yerlerden ve sosyal güvenlik kuruluşları alıcı durumunda olan sigortalı kişilere mal verme durumunda, yüzde 5 civarında da kendi cebinden parasını ödeyen müşteriye, vatandaşa ilaç verme durumunda olacağız. Yani yapı her geçen gün değişmektedir.

BAĞ-KUR sağlık sigortası yapılırken, kanunlaştırılırken birlikle devamlı temas halindeydik ve eczacı parlamenter arkadaşlarımızın da destekleriyle hizmetin satın alınması ifadesini kanuna koymak suretiyle bugün SSK'nın kendi eczanelerinden ilaç vermesindeki rahatsızlığımızın BAĞ-KUR'da da olmamasını sağladık. İleriki yıllarda en son Meclis kapanmadan evvel çıkarılmış olan ve yürürlüğe girmemiş olan Sağlık Hizmetleri Temel Kanununda da yine ilaç alımıyla ilgili yönetmelik çıkarılacaktır şeklinde çıkarılacak yönetmelikler maddesine yine Birlik ile, Bakanlık ile diyalog neticesinde koyduğumuz bir maddeyle de ileriki tarihlerde sağlık sigortası şemsiyesi vatandaşlarımızın yüzde 95'ini kapsadığı zaman, Sağlık Hizmetleri Temel Kanununda da eczacıların ilaç satımıyla ve sosyal güvenlik kuruluşlarının ilaç alımlarıyla ilgili bir düzenlemeyi de yapmış olduk.

İleriki tarihlerde başka ne yapılabilir diye düşündüğümüz zaman, yine bu Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu, SSK'da uygulanmaya başlandığı zaman belki 2-5 yılda neticesi alınmaya başlanılacaktır. Diyelimki şu anda eczanesi olan ve sigortalılarına kendi eczanesinden ilaç veren bir sigorta hastanesi işletme haline geldiği zaman oradaki hastanenin yönetimi diyecektirki, burada eczane açmak, gereksiz yere bir ilaç bulundurmamak eczane ve o bulundurulmuş ilacın alternatif maliyetini hesapladığı taktirde, dışarıdan serbest eczanelerden aynı BAĞ-KUR örneğinde olduğu gibi ilaç almanın daha uygun olduğunu kabul ettikleri taktirde, tabii bakanlığımızdan yine Sağlık Hizmetleri Temel Kanunundaki ilaç alımıyla ilgili yönetmelikte kendilerine verilen yetkiyle bizlere, eczacılara yardımcı olduğu taktirde bugün Türkiye'deki ilaç tüketiminin takriben üçte birini sağlayan, SSK'nın bu cirosunun da serbest eczanelere kaymasını sağlamak mümkün olacaktır.

Değerli meslektaşlarım, biz eczacı parlamenterler olarak öncelikle milletvekilliğinden önce, partilerimizden önce eczacıyız diyebiliyoruz. (Alkışlar)

Herhangi bir toplantıda birisiyle tanıştığımız zaman eczacı Ahmet, Mehmet diye kendimizi taktim ediyoruz ve bundan gurur duyuyoruz ve 4 yıllık milletvekilliğimiz döneminde de bütün eczacı parlamenter arkadaşlar adına söylüyorum, hangi partiye mensup olursa olsun, Birlik'ten gelen, eczacılık camiasının sorunlarıyla hepsi zamanları ve güçleri nispetinde, mevkileri nispetinde yardımcı olmaya çalışmışlardır.

Yine burada bulunan ve bulunmayan, hangi partiye mensup olursa olsun bütün eczacı parlamenter arkadaşlar adına yine bu dönemde de Sayın Bakanımızın da olumlu yaklaşımları neticesinde eczacılık mesleğinin sorunlarına bütün gücümüzle yardımcı olmaya hazır olduğumuzu ifade ve taahhüt ederim. (Alkışlar)

Bu düşüncelerle, kongrenizin camiamıza, memlekete hayırlı ve uğurlu olmasını diler, saygılar sunarım. (Alkışlar)

HANDE ARIKÖK — Efendim, şimdi de Kuzey Kıbrıs Türk Eczacıları Birliği Başkanı Sayın Fatma Azgın'ı rica ediyorum. (Alkışlar)

FATMA AZGIN (Kuzey Kıbrıs Türk Eczacıları Birliği Başkanı) — Sayın Başkan, Sayın Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı, değerli hocalarımız, bilim adamları ve sevgili meslektaşlarım. Sizlerle gecikmiş bile olsa bir mutluluğu, bir sevinci paylaşmaya geldik. Sizlere Kıbrıslı Türk eczacılarının sevgi, dostluk ve teşekkürlerini sunmaya geldik. Sizlerin, Türk eczacılarının ve örgütünüzün yardımıyla Uluslararası Eczacılık Federasyonuna ve 53 ülke arasına nasıl girdiğimizi anlatmaya geldik ve biraz da Mesut Yılmaz'a kopya vermeye geldik. (Alkışlar)

Sayın Başkan, Kıbrıs Türk Eczacıları Birliği 1959 yılında İngiliz sömürge döneminde Türk eczacılarının kurduğu bir meslek örgütüdür. Bir sağlık meslek örgütü olarak yalnızca üyelerinin hak ve çıkarlarını değil, toplumun, özellikle sağlık alanındaki çıkarlarını korumak zorundadır. Sağlık gibi çok duyarlı bir konuda ihtisaslaşmış meslek örgütlerinin yalnızca kendi hak ve çıkarlarını savunması ve kollaması beklenemez, beklenmelidir.

Birliğimizin özenle korumaya çalıştığı denge, eczacı-toplum çıkarları dengesidir. Meslek örgütlerinin bir diğer çalışma alanı ise mesleksel yenilikleri, gelişmeleri ve bunlara ait verileri mutlaka elde edebilecek ve bunları üyelerine duyurabilecek ilişkilere girmesidir. Çağımız iletişim, diyalog çağıdır. Günümüzde sağlık bilimlerinde ve konumuz ilaçta çok hızlı gelişmeler, yenilikler olmaktadır. Bir bakıyorsunuz bir hastalık keşfedilmekte, hemen onun arkasında ilacı üretilmektedir. Bir sağlık elemanının üniversiteden aldığı bilgi ve beceriye mutlaka yeni bilgiler katması gerekmektedir. Burada amaç, toplumun sağlığına yenilik ve yararlı boyutlar getirmektir.

Bilim kuruluşlarına sahip ülkelerde meslek sonrası eğilimi yönetim organları, yani hükümet ve meslek örgütleriyle işbirliği yaparak bu kurumlar üstlenmektedir. Bu gibi kurumlara sahip ülkeler bununla da yetinmemekte, yer kürede bilim kurumları, meslek örgütleri ve yönetim organlarıyla çeşitli bilgi alışverişine ve ilişkiye girmektedirler.

Birliğimiz, Kıbrıs Türk Eczacıları Birliği Kıbrıs'ta meslek sonrası eğitimi üstlenecek bilim kurullarının olmayışını dikkate alarak güvenilir, bilimsel bilgi kaynaklarından haberdar olmak gerekliliğini duymuştur. Bizlerin her konuda ilk başvuracağımız, ilişki kuracağımız yer Türkiye'dir, biz de öyle yaptık.

Türkiye'deki eczacılık fakülteleri ve Eczacılar Birliği, Sağlık Bakanlığı İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü ile ilişkilere girdik. Kıbrıs'ta bilimsel konferanslar, seminerler düzenledik. Burada yapılan toplantılara katıldık.

Türk Eczacıları Birliği ile yakın ve yararlı ilişkilerimiz 1983 yılında başlamıştır. Türkiye'de ilaç konusunda alınan kararları, pratik önlemleri, bilgileri bizlere sürekli ilettiler. 1985 yılında Kıbrıs'ta birlikte uluslararası bir toplantı düzenledik, Türk Eczacıları Birliği Türkiye'ye davet ettiği üç FİP yetkilisini, ki bu FİP yetkilileri çok önemli mevkilerdeki kişilerdi, birisi genel sekreter, birisi özel eczacılık seksiyonu başkanı, birisi

de Californiya Eczacılık Fakültesi Dekanı idi. Kendi olanaklarıyla Türk Eczacıları Birliği Kıbrıs'a getirip bu toplantıda bu kişilerin konuşmasını sağladılar ve bizlerle tanıştırdılar. İşte FİP ile tanışmamız böyle başlıyor.

Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti Başkanı ve üyelerinin telkini ve FİP genel sekreterinin yeşil ışığıyla FİP üyeliği için 1985 yılı sonunda başvurduk. 1986 yılında FİP üyeliği kazandık. Aslında süre olarak çok kısa, ancak bunu başarmak için Helsinki'de uzun, sıkıntılı ve çok zor üç gün yaşadık. Bizim başvurumuzu haber alan Kıbrıs Rum Eczacılar Birliği de başvuru yapmıştı.

FİP yönetimi, federasyona üye olan Türk ve Yunan eczacı birliklerinden, yani anavatanlarımızdan görüş istemişti. Türk Eczacıları Birliği, Rumların üyelik başvurusuna itiraz etmediğini buraya bildirdi. Fakat Yunanistan hiçbir yanıt vermedi.

Biz Helsinki'ye gitmeden önce Kıbrıs Türk Eczacıları Birliği olarak federasyonun konseyinde yer alan ve oy hakkına sahip bütün delegelere, ki Doğu kardeşimizden almıştık bu isimleri, FİP'e üyelik başvurumuzu ve nedenlerini açıklayan birer mektup gönderdik. Rumların ve Yunanlıların her platformda Kıbrıs Türklerini reddedip dışladıklarını biliyorduk. Dışlamaya çalışırken de ne gibi gerekçeler ileri süreceklerini bir Kıbrıslı olarak çok iyi biliyorduk. Onun için delegelere, politik misyonumuz olmadığını, tek amacımızın Dünya eczacıları arasına katılmak ve mesleğimizi geliştirmek olduğunu duyurduk. Yani politika yapmıyoruz diyerek politika yaparak başladık. (Alkışlar)

Helsinki'ye toplantıdan üç gün önce Türk Eczacıları Birliğinin güçlü ekibiyle vardık, vardıkları Yunanlıların ve Rumların bizim üyeliğimize karşı olduklarını Genel Sekreterin kendi ağzından dinledik. Genel Sekreter bana mektuplarını da gösterdi. Size ilk kez burada açıklıyorum, o mektupları okuyunca Kıbrıslı Türklerin sanki nazi kamplarında işkenceye tabi tutulan kişiler olduklarını ve Nagazaki'de atom bombasına maruz kalmış kurbanlar gibi hissettim. Çünkü bizden sözde Kıbrıs Türk Eczacılar Birliği diye bahsediyordu. Hemen geçmiş acılardan ve şimdiki acılardan arınıp hiç kimse bizim eczacı olmamızı ve birlik kurmamızı engelleyemez. Biz sözde değiliz, federasyona girsek de, girmesek de sözde değiliz dedim.

1959 yılında kurulan bir birliğimiz, 1974 Barış Harekatını bahane ederek sözde diye tanımlayanlardan korkmayıp, mücadele kararı aldık. Genel Sekreteri aslında çok bunaltmışlardı. Yabancı büyükelçiler bile devreye girmişti.

Yunanlıları gücendirmemek için bize erteleme önerisi yapıldı. 1987'de Amsterdam'da yapılacak toplantıya kalsın dendi. Düşündük, halbuki her şey lehimize idi. Büro tarafından gündeme alınan konular oylama bile yapılmadan kabul edilirdi. Biz bunu temaslarımız sonucu saptamıştık. FİP'in tüzüğü de bizden yanaydı. Şöyleki, eczacı örgütleri ulusal olsun olmasın federasyona üye olabilirdi. Federasyon gerçek anlamıyla tam bir mesleki birlikti. Hatta bazı ulusal sorunu olmayan ülkelere, iki üç eczacı birlikleri dahi üye idi. İşte biz bu konuları çok iyi kullandık.

Ayrıca Rumlardan ilk kez demeyeyim, ama bu kez atik davranıp bir defa onlardan önce bu federasyona başvurduk ve bütün delegelere mektuplarla kendimizi toplantıya gitmeden önce tanıttık. Eğer üyelik başvurumuzu bir yıl daha ertelersek Rumlara, çok geç kalmışlardı, biz propaganda için zaman tanımış olacaktık. Helsinki'deki üç gün umut-umutsuzluk, kazanmak-kaybetmek duyguları arasında geçti. Oradan biraz önce bahsettiğim gibi çok güçlü bir ekibimiz vardı. Kimimiz delegelerle görüşme yapıyor, kimimiz Helsinki'deki Türk Büyükelçiliğinde hafta sonu olmasına rağmen bizim için açılan Büyükelçilikte Sayın Balcılar'ın yardımlarıyla, gerekirse tüm delegelere dağıtıl-

mak üzere metin hazırlanıp çoğaltılıyordu. Nihayet 31 Ağustos günü geldi, sabah konsey toplantısından önce Türkiye, Yunanistan, Kıbrıs Rum ve bizlerin başkanları ve bizler FİP Genel Sekreteriyle bir toplantı yaptık.

Yunanlıların ve Kıbrıslı Rumların önerisi 87 yılına bırakmaktı. Biz hiçbir şey söylemedik, sadece onları dinledik ve izin isteyip ayrıldık. Kendi aramızda çok kısa bir görüşme yaptık ve üyeliğimizin görüşülmesi için ısrar etme kararı aldık. Toplantı sanki bitmişti, salona girerken Genel Sekreter beni yakaladı "Ne karar aldınız?" dedi. Bugün ne olacaksa olacak, bugün görüşülecek dedim, sizi uyarıyorum, üyeliğimiz bugün reddedilirse artık federasyona girmemiz olanaksız olur. "Gelecek yıl için garanti veririm" dedi. Hayır, güvenmiyorum dedim ve bana ayrılan gözlemci bölümüne geçip oturdum. Ancak, rahat değildim, çok büyük bir sorumluluk taşıyordum. Ya üye olacaktık veya hiçbir zaman üye olamayacaktık. Bu hesaplaşma ile toplantı başladı. Kısa bir süre sonra sıra bizimle ilgili gündem maddesine geldi. Genel Sekreter çok iyi bir sunuş yaptı, büronun görüşünün iki Kıbrıslı Birliğin de üye olması yönünde olduğunu belirtti. Türkiye'nin ve bizim Kıbrıs Rum Eczacılar Birliğinin üyeliğine karşı olmadığını, ama onların Kıbrıs Türk Eczacıları Birliğinin üyeliğine karşı olduklarını belirtti. Uygun yöneme göre "İtirazı olan var mı?" diye sordu, bunun üzerine Yunanlı delege söz aldı, bozuk plak gibi bilinen şeyleri tekrarlamaya başladı. İlegal bir devletin illegal bir birliği vesair, artık kulaklarım işitmiyordu.

Salonda çeşitli din, dil ve ırktan yüzün üzerinde delege vardı, ama bir tek Kıbrıslı Türk'e tahammül edemiyorlardı. Bozuk plak devam ediyordu, "1974 işgal kuvvetleri" vesair. Delejelere bakıyordum, herkes gülüyordu, bu adam ne diyor diye şaşıyorlardı. Yunanlı'nın politik ve ırkçı konuşmasına tepkiler başladı. İlk sözü İsviçreli aldı, sonra İspanyalı ve Türkiye'den Doğu kardeşimiz. Yunanlı'ya federasyonun eczacılar federasyonu olduğunu hatırlatıp, FİP'in politik sorunlarla uğraşmadığını belirttiler. Yunanlı tepki gördüğünü farkettiler ve "bir önerim var, gelecek yıla kalsın" dedi. Öneri oylandı, tek bir parmakla ertelenmek için kalktı, ezici çoğunluk üyeliğimizi kabul etmişti. Her şey sanki bitmişti veya devam ediyordu. Yunanlı Kıbrıslıyı da alıp bunun üzerine salonu terketti, bu davranışları da çok tepki aldı.

Doğu kardeşimin sıcak tebrikleriyle kendime geldim, söz alıp tüm delegelere Türk Eczacıları adına teşekkür ettim.

Aşağıda ekibimiz merakla sonucu bekliyordu ve bu kadar kısa zamanda olacağını tahmin etmiyorlardı, öğleden sonra biter diye düşünüyorlardı. Onları sıkıntıdan kurtarmak gerekiyordu, bir an önce dışarı çıkıp onlarla sevincimi paylaşmak istiyordum. Adnan Ülkü Bey, Nurettin Bey, hepimiz ağlıyorduk, onurlu bir mücadeleyle zafer kazanmıştık, ama bu sefer sevincimizi de çok görmek istediler. Yunanlı ve Rumlar üzüntülüymüşken biz nasıl sevinebilirdik, bizim sarmaş dolaş sevinçle kucaklaşmamızı dans ediyorlar diye yorumladılar Avrupalılar. Biz de dedikki, biz böyle seviniriz, biz Akdenizliyiz, siz bunu bilmezsiniz dedik. (Alkışlar)

Bizi tekrar bir toplantıya çağırdılar, biz Genel Başkana ve Genel Sekretere rest çektik, bütün onlar sıkıntılı, biz bu sefer propaganda malzemesi olarak kullanacaktık üye olduktan sonra ve sevincimizi bu yüzden çok görüyorlardı. Aslında bütün bunlara onlar neden oldu. Eğer onlar itiraz etmeselerdi hiçbir sorun çıkmadan, bu kadar politik bir boyut kazanmayacaktı. Onlar itiraz edince bizimde tabii ki sevincimiz çok çok oldu.

Biz mücadele ettik kazandık, sevinmek hakkımız dedik ve rest çektik. Rum ve Yunanlı salonu terketmişti, ama bir delegenin deyişiyle Helsinki'yi de yendik, bir dahada toplantılara katılmadılar.

Geçen yıl iki kez federasyon genel sekreterine başvurup üyeliğimizin onaylandıktan sonra iptal edilmesini istediler. Genel Sekreter onların yazdığı mektupların kopyasını bana gönderiyor ve onlara kesinlikle bu tutumlarından vaz geçmelerini anlattı son mektubunda. Artık umudu kestiler sanıyorum, çünkü bu yıl Amsterdam'da Kıbrıslı Rum gelip yanıma oturdu. Yunanlı toplantıya bile gelmedi. Delegeler, zaten Yunanlı'nın toplantılara hiçbir zaman gelmediğini, sadece 1986 yılında ve sırf bize itiraz etmek için geldiğini söylüyorlar ve biliyorlardı.

Sevgili arkadaşlar, böylece Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinin bir meslek örgütü uluslararası bir platformda sesini duyurma imkanını buldu. Bundan sonra artık FİP üyesiydik, geçtiğimiz eylül ayında FİP toplantısında delege olarak yerimizi aldık ve bu toplantıda bizler için onur verici ertesi yıl olan bir başarı da oldu, FİP 1990 İstanbul.

Türkiye'nin FİP'deki saygın yeri bu toplantı ile daha da peçinlenecek. Dünyanın çeşitli ülkelerinden gelecek olan 3 bin kişiye yakın insana İstanbul'da unutulmaz bir toplantı düzenlemek için şimdi en büyük amacımızın bu olması gerekir ve bu yönde çalışmamız gerekir.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli konuklar, sevgili meslektaşlarım; size bir var oluşun kısa öyküsünü anlattım. Bu var oluş, Türk Eczacıları Birliğinin yardımlarıyla, TC Hükümetinin Helsinki toplantısına maddi katkısıyla, TC Helsinki Büyükelçiliğinin tüm meslektaşlarımızın moral desteğiyle ve inancımızla gerçekleşti.

Gerek Türk Eczacıları Birliğinin, gerekse bizim uluslararası arenada başarılarımız devletlerimiz ve hükümetlerimiz tarafından da desteklenirse, bizlere olduğu gibi ülkelere de çok büyük yarar sağlayacaktır.

Hepinize sonsuz teşekkürlerimi sunar, kongrenin başarılı geçmesini dilerim. (Alkışlar)

HANDE ARIKÖK (TEB Genel Sekreter Yardımcısı) — Efendim, şimdi de Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi Başkanı Sayın Prof.Dr. Nusret Fişek'i davet ediyorum. (Alkışlar)

PROF.DR. NUSRET FİŞEK (Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi Başkanı) — Sayın Başkan, Sayın Bakan, sayın konuklar, saygıdeğer eczacı arkadaşlarım; 24. Büyük Kongreniz dolayısıyla aranızda bulunmaktan onur duyuyorum. Kongrenizin hizmet ettiğimiz halkımız için ve eczacılarımız için başarılı sonuçlanmasını dilerim.

Müşterek sorunlarımız üzerinde birkaç söz söylemeyi yararlı görüyorum. Müşterek sorunlarımızın başında halkımızın büyük kesiminin sağlık hizmetinden yararlanmada çektiği mali sıkıntı geliyor. Türkiye'de parası olanın sağlık hizmetinden yoksun olma diye bir sorunu olmadığını biliyoruz. Türkiye'de sorun hasta olduğu zaman teşhis ve tedavisi için, ilacını almak için, hastane faturasını ödeyebilmek için mali gücü yetmeyenlerin sorunudur.

Dünyanın en zengin ülkelerinde dahi halkın bir kısmının mali gücü bu işe yetişmez. En zengin ülke sayılan ABD'de hükümet çıkardığı kanunlarla yaşlıları ve dargelirlilerin hastane faturalarını, sağlık faturalarını öder, hükümet öder. İngiltere'de bütün sağlık hizmetlerinin harcamasını devlet karşılar. Avrupa ülkelerinde sigorta kanalıyla bu iş karşılanır. Sigorta dediğimiz zaman Avrupa'da, bunlar kamu kuruluşlarıdır, Amerika'daki gibi özel şirketler kar amaçlı sigorta şirketleri değildir.

Türkiye'de en önemli sağlık sorunu finansman sorunudur. Şu hastalık veya bu hastalık bir sorun değildir. Eğer halkımızın tümü hasta oldukları zaman tedavi hizmetlerini

finansman etseler sağlık düzeyimiz bugünkünün çok üstünde olur. Eğer Sosyal Sigortalar Kurumu ve devlet hastanelere yeter finansman sağlasa, hastanelerdeki hizmet bugünkünden çok daha iyi olur. Finansman açığının ne kadar büyük olduğunu belirtmek için sayı vermek isterim.

1985 senesinde yaptığımız bir araştırmada Türk Tabipleri Birliğinin, bütün kamu kuruluşlarının, sadece Sağlık Bakanlığının değil, KİT'lerin, Emekli Sandığının, SSK'nın, BAĞ-KUR'un, bütün kamu kuruluşlarının sağlık harcamalarını topladığımız zaman bunun 340 milyar civarında olduğu görülür, kişi başına 7 bin dolar.

Son zamanlarda iki sene önce Boğaziçi Üniversitesinde bir tüketim araştırması, bir gelir araştırması yaptılar. Bu gelir araştırmasında da aşağıyukarı özel harcamalar da bu düzeyde, bunu kişi başına çevirdiğimiz zaman kamu kesiminin harcadığı para 7 bin lira oluyor ve bu 15 dolar eder. ABD'de bu rakam kişi başına 1500 dolardır, Avrupa'da 1000 dolardır. Bu rakamları verdikten sonra herhalde Türkiye'de sağlık sorununun şu hastalık veya bu hastalık olmadığını, finansman yetersizliği olduğunu kabul edersiniz.

Sağlık Bakanımızın bir iktisatçı olması, biz Türk Tabipler Birliğini çok sevindirdi. Şimdiye kadar hekim bakanlar bu finansman meselesini çözemediler, inşallah iktisatçı bakanımız finansman sorununu çözmekte başarılı olurlar.

Efendim, ikinci olarak bahsetmek istediğim müşterek sorumuz, sağlık şurası sorunudur. Sağlık şurasında Türk Tabipler Birliği Başkanı olarak bulunuyorum. Şu noktayı duyurmak isterim. Sağlık şurasının önemli konularından birisi adli itibar meselesi, yani meslek suçu dolayısıyla mahkemeye düşen hekimler hakkında karar vermek ve bakanlıkca en önemli sayılan görevi bu ve bu görevin yürütülebilmesi için şura üyelerinin çeşitli up uzmanlığı dalından kişiler olmak zorunluğu var ve şuranın üye sayısının sabittir, 11 kişi olması lazım. Sanıyorumki bakanlığın bu işi genişletmesindeki sıkıntısı bu noktadandır. Yalnız hemen şunu da ilave edeyim. Adli itibar meselesi şuranın temel görevi haline gelmiştir. Her ne kadar gündemde sağlıkla ilgili ve Sayın Tanker'in bahsettiği genişletilmiş kongrede konuşulan meseleler de girmektedir. Fakat hemen şunu söyleyeyim ki, bunlardan hiç birisi şuranın toplantısında karara bağlanmamıştır ve Türk Tabipler Birliği Başkanı olarak bakanlığın bu hususta şuranın fikrini almakta daha titiz olması ve bu husustaki önerilerin ve fikirlerin adli itibar yönünden yazılı olarak üyelere duyurulmasını temenni ettim. Şuradaki en önemli mesele, bir bakanlığın, şuranın danışma hizmetini önemli hizmetlerden saymasıdır.

Mesleki bir sorunumuza değinerek sözlerimi bitirmek istiyorum. Türkiye'de mesleğimizin, eczacılık veya hekimlik, ikisi birden, en büyük sorunlarından birisi ilaçların gereksiz olarak kullanışıdır. Bize verilen bilgilere göre sarfolan ilaçların üçte biri antibiyotiktir. Antibiyotiklerin bu kadar sorumsuz kullanılmasında hekimlerin de, eczacıların da, halkımızın da suçu vardır. Evvela iğneyi kendimize batıralım, sonra çuvaldızı başkalarına batırabiliriz, ama her halukarda ilaçların gereksiz olarak kullanışı konusunda işbirliği yapmamız, dayanmamız ve halkımızı eğitmemiz lazım.

Bir süre Amerika Birleşik Devletlerinde kaldım, oğlum küçüktü, sık sık hastalanırdı, doktor olmama rağmen çocuğu doktora götürdüm, kaç defa gittiğimi şimdi hatırlamıyorum, yalnız ilk gittiğimizde mütemadiyen kusuyordu, doktor bu asabi dedi, süt içiyor mu dedi, içiyor dedim, o halde mesele yok dedi. İlaç vermeyecek misiniz dedim, midesini bozar dedi. Bir diğer seferinde kızamık olmuştu, tekrar doktora gittik, daha önceden dersimi aldığım için ilaç verecek misin demedim, vermedi. Bir diğer oğlumu da sokakta oynarken köpek ısırıldı, onu götürdüm, pansuman yaptı. Evet bu da hekimlik uygulaması, bu da halkın davranışı. Sanıyorumki Türkiye'nin en önemli olan bu soru-

nuna meslek kuruluşları olarak eğilmenin zamanı gelmiştir.

Efendim, kongrede hepinize başarılar diler, teşekkür ederim. (Alkışlar)

HANDE ARIKÖK (TEB Genel Sekreter Yardımcısı) — Efendim son olarak Sosyalde-
mokrat Halkçı Parti Genel Başkanı Sayın Erdal İnönü'nün mesajını iletmek üzere Sayın
Ali Dinçer'i kürsüye davet ediyorum. (Alkışlar)

ALİ DİNÇER (SHP Temsilcisi) — Türk Eczacıları Birliği 24. Olağan Büyük Kongre-
sinin sayın delegeleri, sayın bakan, değerli TRT ve basın mensupları, değerli konuklar;
Sosyaldemokrat Halkçı Parti adına her birinize saygılar sunar, halkımıza yararlı olma
yolunda başarılar dilerim.

Aynı şekilde Genel Başkanımız Erdal İnönü'nün başarı dileklerini de iletirim.

Değerli arkadaşlarım, bir toplumun çağdaş, uygar, gelişmiş ve demokrat bir toplum
olabilmesi için öncelikle sivil toplum yapısına kavuşması gerekir. Zaman zaman da olsa
bir ülkenin totaliter, antidemokratik yönetim dönemleri yaşamak zorunda kalmaması
ancak sivil toplum olmasıyla mümkündür.

Türkiye, demokrasisini geliştirmekte, sivil toplum kurumlarını oluşturma yolunda
başarılı adımlar atmaktadır. Türkiye'nin sürekli gelişen demokrasisiyle gerçek bir sivil
toplum olabilmesi, on yılda bir de olsa demokratik yaşamına ara verilmemesi, sivil top-
lum kurumlarının güçlenmeleri ve kurumlaşmalarıyla mümkündür. Ölkemizde Türk Ec-
zacıları Birliği çok sayıda aydın üyesi, yurt düzeyinde yaygın örgütü, halkımızla çok
yakın ilişkileri gibi nedenlerle önemli bir sivil toplum kuruluşudur. Benzeri meslek ku-
ruluşları sendikalar, kooperatifler, siyasi partiler, dernekler, vakıflar, belediyeler ve
üniversiteler gibi sivil toplum kurulları arasında seçkin ve önemli bir yeri olan Türk
Eczacıları Birliğinin Türkiye'de sivil toplum kurulmasında değerli katkıları olacağına
inanıyorum.

Siz değerli yurtsever eczacılar bu kurumu ne kadar güçlendirir ve etkin hale getirir-
seniz, ülkemizde sivil toplumun demokrasinin, çağdaşlığın, uygarlığın gelişmesine o
kadar katkıda bulunursunuz. Bu nedenle, çalışmalarınızda başarılar dilediğimi, demok-
rat bir yurtsever olarak bir kere daha belirtirim.

Değerli yurtsever eczacı kardeşlerim, inanıyorumki bir mesleğin uygulamasını
yapanları çeşitli alanlarda uygulamaları denetlemek için o mesleğin örgütü, siyaseti...

SAĞLIK VE SOSYAL YARDIM BAKANİ BÜLENT AKARCALI — Siyaset yapma.

ALİ DİNÇER (Devamla) — Nedense Sayın ANAP bakanları bana tahammül edemi-
yorlar.

SAĞLIK VE SOSYAL YARDIM BAKANİ BÜLENT AKARCALI — Sağlık konula-
rına değinmeniz gerekir.

ALİ DİNÇER (Devamla) — Hayhay, hayhay.

SAĞLIK VE SOSYAL YARDIM BAKANİ BÜLENT AKARCALI — Değerli arka-
daşlarım, kesinlikle böyle bir şey yoktur. Sayın Başkana şunu ifade ettim. Burada
siyasi münakaşa yapılacağı bana söylenseydi ben de siyaset yapardım dedim.

Kaldı ki, Sayın Ali Dinçer'in bu yakıştırmasını kesinlikle kabul etmem. Her düşün-

ceye, her konuya saygım vardır. Ama futbol oynamak için çağrıldığı yerde basketbol kurallarını uygulamaya kalkarsanız bunu kabul edemem. Bunu ifade etmek isterim. ("Bravo" sesleri, alkışlar)

ALİ DİNÇER (Devamla) — Değerli arkadaşlarım, buna bir açıklık getirmek gerekiyor. Bu ülke hepimizindir, bu ülkede siyasete katılmak, ülke yönetimine katılmak gerçek bir demokrasiyi kurmak hepimizin görevidir. ("Bravo" sesleri, alkışlar)

Şimdi ben çok iyi biliyorum, daha önce de benzeri meslek kuruluşlarından birinin başkanlığını, yöneticiliğini yaptım. Bir sivil toplum kurumu olarak böyle bir meslek kuruluşu elbette öncelikle kendi mesleğiyle ilgili sorunlarla ilgilenmek durumundadır, ama bu sorunları hanginiz ülkenin diğer siyasi sorunlarından, sosyal sorunlarından soyutlayabilirsiniz. Dolaylı olarak sizin sorunlarınız da ülkedeki siyasi gelişmelerle, ekonomik ve sosyal gelişmelerle ilişkilidir, dünya ile ilişkilidir. Öncelikle kendi mesleki sorunlarınızla ilgilenecek olan örgütünüzün, sizlerin dolaylı olarak da olsa ülkedeki siyasi gelişmelerle, ekonomik gelişmelerle ilgilenmeniz kadar doğal bir şey yoktur.

Meslek örgütünüzün bu yanını vurgulamak, bu açıdan başarılı çalışmalar yapmasını dilemek kadar yurtsever bir istek olamaz. Ben, arkadaşlarımla alınganlığımı yanlış anlamadan kaynaklandığını düşünüyorum. Eğer dikkatli dinlerler ise hepimizin yararlı olmak için çalıştığı ülkemize, halkımıza, onun çıkarlarına yönelik konuşmalar yapmaya çalışıyoruz, görüşler açıklamaya çalışıyoruz.

Ben bu şekilde düşünürüm, başkası başka şekilde düşünür, orası ayrı, ama sonuçta hepimiz birbirimize tahammül edebilmeliyiz, birbirimizi dinleyebilmeliyiz.

Sözün özü, Türk Eczacıları Birliği gibi kuruluşlar kendi meslektaşlarını denetleme konusunda en etkin kuruluşlardır. O nedenle, yasalarda değişiklikler yapılmalı, bakanlık ilgilileri gerekli kolaylıkları göstermeli, meslektaşlarını Türk Eczacıları Birliğinin etkin bir şekilde denetleyebilmesine olanak sağlanmalıdır.

Bu tür kuruluşlar sadece mesleki konularla ilgilenmezler, üyelerinin ekonomik sorunlarıyla da, ticari sorunlarıyla da ilgilenirler. O nedenle, uzun zamandır Türk Eczacıları Birliği Vakfına ait Eczane İlaçları Anonim Şirketinin çalışmasını engelleyen bakanlık anlayışının, yeni bakan arkadaşımızla birlikte ortadan kalkacağı ümidindeyim. Böylelikle, Türk Eczacıları Birliği Vakfı kanalıyla üretici, yaratıcı, ekonomiye katkıda bulunan bir faaliyetin içine girer. Siz eczacıların malzeme ve ilaç ihtiyacını en çağdaş bir şekilde karşılar hale gelecektir. Hatta giderek bu kuruluşun ilaç hammaddesi üretimine girmesi mümkündür. Bu şirketin sizin aranızdan çıkan 3 bine yakın arkadaşın ortağı olduğu, 7 bine yakın eczacılar kooperatifiyle Türk ilaç hammadde sanayiine büyük katkıları olabilir.

Böylelikle, ilacı hammaddesiyle birlikte üreten, dağıtan en ücra noktalarda halkımıza kadar ulaştıran bir yapıya kavuşabilirsiniz. Bu konuda da yine Sayın Bakanın yardımcı olacağı, vakfınıza ait şirketin uzun zamandır bekleyen ruhsat talebini en kısa süre içinde karşılanacağı umundayım. Bu şekilde eczacıların ortaklığıyla kurulacak olan ilaç fabrikaları hem ülkemizin sanayileşmesine katkıda bulunacaktır, hem de çok ortaklı yapılarıyla sanayide mülkiyetin yaygınlaşmasını gerçekleştirecektir, sanayide mülkiyetin yaygınlaştırmasını gerçekleştirmekle, ekonominin de demokratikleşmesine katkıda bulunacaktır. Aynı zamanda ilaç sanayiindeki tekelleri kırıp, halkın yararına uygun fiyatlarla ilaç pazarlanmasında yararlı olacaktır.

Türkiye'deki ilaç israfını arkadaşlarımız da dile getirdiler. Ortadoğu Teknik Üniversitesinde yapılan bir araştırmaya göre Türkiye'deki ilaç pazarı bir trilyonun üzerinde

büyük bir pazar. Bu pazarda ilaç israfı önlenirse, hem halkımızın cebinden çıkan para azalır, hem de ulusal ekonomiye önemli tasarruflar sağlanmış olur.

Bu ilaç tasarrufu konusunda yapılması gerekenlerden birisi reklam konusunu ele almaktır. O ülkede aynı zamanda tüketimin de planlanması gerekir. Hele hele Türkiye gibi kısıtlı olanaklarıyla, kaynaklarıyla kalkınma yolunda, sanayileşme yolunda hızlı adımlar atmak durumunda olan bir ülke, israfı önleyici önlemler almakta, tüketimi de rasyonel ölçülere getirecek planlamalar yapmakta geri kalmamalıdır.

Yeni Sağlık Bakanımızın ve görevlilerin bu konuda da dikkatle davranacakları, gerekli önlemleri alacakları inancındayım, böyle bir ümidi besliyorum.

Bakın beni rahat rahat, dikkatle dinledikleri zaman öyle fazla büyük problem yaratacak konulara gelmediğimi görüyorlar.

Geçenlerde Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu toplantısında demokrasiyle ilgili bir konuda bir bakan çok rahat dinledi Mürekkem Taşçıoğlu, onunla anlaştık, fakat başka bir bakan demagoji yapma ihtiyacını hissettiği için onunla anlaşamadık. Bakmayın siz o tür demagojiyle konuları saptırmaya çalışan insanlar başarılı olamazlar. Sonuçta yine akliselim, sağduyu sahibi kişilerle birlikte konuları açık açık tartışabiliriz.

SAĞLIK VE SOSYAL YARDIM BAKANI BÜLENT AKARCALI — Gerçeğe döndüğünüz için böyle oldu. İktidar ol seni de dınlesinler.

ALİ DİNÇER (Devamla) — Toplantınız biraz renklensin, o laf attığı için ben de cevap veriyorum. Elbette siyasetçinin amacı iktidara gelmek, elbette iktidara gelmek için uğraş vereceğiz.

SAĞLIK VE SOSYAL YARDIM BAKANI BÜLENT AKARCALI — Siz de iktidara gelin.

ALİ DİNÇER (Devamla) — Halkımızın desteğini alırken de böyle yüzde 36'lık kitiyoz bir azınlık oyuyla değil. (Gürültüler)

Saygılar, sevgiler sunuyorum, sağ olun. (Alkışlar)

HANDE ARIKÖK (TEB Genel Sekreter Yardımcısı) — Şimdi gündemin diğer maddesine geçmeden önce Sayın Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı ayrılmak istiyorlar, 5 dakika bir ara önereceğim, ondan sonra sayım ve döküm kurulunun ad çekmeyle belirlenmesine geçeceğiz.

(Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Bülent Akarcalı'nın salondan ayrılması, alkışlar)

DOÇ.DR. NURETTİN ABACIOĞLU (TEB Genel Sekreteri) — Sayın meslektaşlar, gündeme devam ediyoruz.

Gündemin 5. maddesi; Sayım ve Döküm Kurulunun Ad Çekme ile Belirlenmesi:

Şeffaf torbamız ve içinde isimler.

Ad çekmek üzere Sayın Erkal Kökdener, buyurunuz.

Sait Sorgusu?.. Yok.

Fahrettin Atlı?.. Yok.

Refik Özdiñç?.. Burada.

Şeref Başçeşme?..

Mustafa Tepe?..

Mustafa Soysal?..
Sertaç Özmen?..
Halit Doğan?..
Ahmet Adıbelli?..
Atila Alpargun?..

Sayın Delegeler, sayım ve döküm kurulunun ad çekme ile belirlenmesi gündem mademiz bu şekilde sona eriyor. Şimdi kurul kendi arasında bir başkan, bir başkan yardımcısı ve üç sekreter üye seçecek ve kongre divanını oluşturmak üzere seçimlere geçilecek önce adaylar belirlendikten sonra.

Şimdi ben görevi sayım ve döküm kuruluna bırakıyorum.

SAYIM VE DÖKÜM KURULU BAŞKANI REFAİK ÖZDİNÇ — Sayın meslektaşlarım, torbadan çıkan 5 tasnif heyeti üyesi olarak kongremizi idare edecek Divan Heyeti'nin seçimini yapmak üzere görevlendirilmiş bulunuyoruz.

Şimdi lütfen; 1 Kongre Başkanı, 1 Kongre Başkan Yardımcısı, 2 adet Katip için aday öneriniz.

Şu anda bize gelen bir önergeyi bilgilerinize sunuyorum;

Başkan : Işık Boyacıgiller (İzmir)

Başkan Yardımcısı : Vural Lezgi

Sekreter : Sadullah Özkara

İrfan Karakullukçu

Üye: Cemil Demir

aday gösterilmektedir.

Oy pusulaları ve zarflar dağıtıldı sizlere.

Başkaca aday yok.

(Gizli oylamaya geçilerek açık tasnif yapıldı)

Tasnif Kurulu tutanağını bilgilerinize sunuyorum:

24. Türk Eczacıları Birliği Büyük Kongresi Seçim ve Tasnif Kurulu Tutanağıdır.

Oy kullanan kişi sayısı*156

Sandıktan çıkan oy sayısı 156

Geçerli oy sayısı 156

Geçersiz oy yok

Boş oylar 18

Alınan oyların dökümü:

Başkan adayı Işık Boyacıgiller 129 oy

Vural Lezgi 5 oy

Yılmaz Manav 2 oy

Başkan Yardımcısı Vural Lezgi 131 oy

Işık Boyacıgiller 4 oy

Sekreter adayı Sadullah Özkara 127 oy

Sekreter adayı İrfan Karakullukçu 125 oy

Üye Cemil Demir 126 oy

Kongre Divan seçimi gizli oyla yapıp tarafımızdan açık şekilde tasnif edilmiş ve seçim mahallinde tarafımızdan imzalanmıştır.

Seçim ve Tasnif Kurulu

Başkan
Refik Özdiñ

Başkan Yardımcısı
Atilla Alpargun

Üye
Sertaç Özmen

Üye
Şeref Başıeşme

Üye
Mustafa Soysal

Bu sonuçlara göre Divan Başkanlığına Sayın Işık Boyacıgiller, Başkan Yardımcılığına Sayın Vural Lezgi, Sekreterliklere Sayın Sadullah Özkara ve Sayın İrfan Karakullukçu, üyeliğe de Sayın Cemil Demir seçilmiş bulunuyorlar.

Kendilerini kongremizi idare etmek üzere Başkanlık Divanına davet ediyorum. (Alkışlar)

DİVAN BAŞKANI IŞIK BOYACIGİLLER — Türk Eczacıları Birliği 24. Büyük Kongre delegeleri tarafından bu kongreyi yönetmekle görevlendirilen Divanımız adına sayın delegelere teşekkürlerimizi ve minnetlerimizi sunarız.

Bugünkü düşündüğümüz çalışma programıyla ilgili olarak birçok delege arkadaşımızın uzak bölgelerden bugün ulaştığını da dikkate alarak bugünkü gündemi mümkün olduğu kadar kısa tutmaya çaba göstereceğiz. Ancak, bu kapsam içinde de görüşmelerin de yeterince yapılabilmesine özen göstereceğiz.

Gündemin 6. maddesi tamamlanmıştır, diğer maddeleri görüş ve onayınıza sunuyoruz;

Gündemin 7. maddesi Büyük Kongre Gündeminin Geri Kalan Maddelerinin Okunarak Kabulü.

24. Büyük Kongre Açılışı.